

ване, но въ свързването му съ Бога. Като обикне Бога, човѣкъ се свързва съ Него и си осигурява такова свѣтло бждеще, каквото никога не е предполагалъ.

Като знаете това, не се безпокойте за непотрѣбни нѣща. — Какво ще стане съ насъ? — Каквото стана съ Христа, това ще стане и съ васъ. Каквото стана съ апостолитѣ, това ще стане и съ васъ. Каквото стана съ светиитѣ, това ще стане и съ васъ. Христосъ мина презъ голѣми страдания и после възкрѣсна. Апостолъ Павелъ бѣше голѣмъ оптимистъ. Той мислѣше, че лесно ще влѣзе въ Царството Божие, но като го биха нѣколко пѣти, каза: „Братя, съ голѣми страдания ще влѣземъ въ Царството Божие“. Ако въ времето на Павла бѣше мѣчно влизането въ Царството Божие, въ нашето време е още по-мѣчно. Сегашниятъ вѣкъ носи по-голѣми мѣчнотии и страдания на човѣчеството. Ние сме на края на вѣка, когато старото отминава времето си и отстѣпва на новото. Това време носи голѣми, но велики страдания. Човѣкъ се пробужда, отправя погледа си нагоре, къмъ възвишения свѣтъ, дето е сигурността и щастието, които търси.

Животътъ на съвременнитѣ хора е преходенъ, както е преходно движението по права линия. Човѣкъ не може постоянно да се движи по права линия. Колкото и да не желае, той трѣбва да издигне перпендикуляръ отъ една точка на правата и да върви нагоре. Този е пѣтятъ, по който човѣкъ може да намѣ-